Ἠκυρώθη ἡ ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου συγκροτήσεως συλλαλητηρίου

«ΥΠΕΡΕΒΗ ΤΗΝ ΕΑΥΤΟΥ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑ»

ΣΧΕΤΙΚΟΝ ΕΓΓΡΑΦΟΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ ΔΗΜΑΡΧΟΝ

Ὁ νομάρχης Ἀχαΐας κ. Παῦλος Παπαγεωργίου, Εἰσαγγελεὺς Ἐφετῶν, ἀπηύθυνε τὸ ἀκόλουθον ἔγγραφον πρὸς τὸν κ. δήμαρχον:

«Ἔχοντες ὑπ' ὄψει: 1) τὴν ὑποβληθεῖσαν ἡμῖν ὑπ' ἀριθμ. 645) 1963 ἀπόφασιν τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου δι' ἧς ταῦτο ἐξουσιοδοτεῖ ὑμᾶς α) διὰ τὴν ὑποβολὴν αἰτήσεως πρὸς παροχὴν ἀδείας συγκροτήσεως συλλαλητηρίου, διὰ τὴν μελετωμένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων κατάργησιν τῶν στοῶν εἰς τὰς κεντρικὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως καὶ β) ὅπως προσκαλέσητε τὸν Πατραϊκὸν Λαὸν εἰς συναγερμὸν πρὸς ἀποτροπὴν ἀδικαιολογήτου ἀκρωτηριασμοῦ σχεδίου πόλεως μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἀναστολὴν τῆς ἀνοικοδομήσεως τῆς πόλεως, ὡς συνεπαγομένην παραστάσις ζημίας διὰ τὸν Δῆμον καὶ τὴν πόλιν καὶ 2) τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 20, 21, 108 καὶ 125 τοῦ Δημοτ. καὶ Κοιν. Κώδικος,

Σκεφθέντες

Ἐπειδὴ εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου ἀνήκει, συμφώνως πρὸς τὰς προδιαληφθείσας διατάξεις, ἡ διοίκησις τῶν τοπικῶν ὑποθέσεων, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ἡ λῆψις ἐπὶ τούτων ὁριστικῶν ἀποφάσεων δὲν προβλέπεται ἐκ τῆς κειμένης νομοθεσίας ὅτι ἀνήκει εἰς τὸ Κράτος.

Ἐπειδὴ τὸ ἐν τῇ ὡς ἄνω ἀποφάσει τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου θιγόμενον θέμα τοῦ σχεδίου πόλεως ἀποτελεῖ ἀντικείμενον, ἡ ρύθμισις τοῦ ὁποίου ἀνήκει εἰς τὸ Κράτος, ἐφαρμοζομένης τῆς εἰδικῆς Νομοθεσίας περὶ σχεδίων πόλεων, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀκούεται μὲν καὶ ἡ γνώμη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἡ ὁριστικὴ ὅμως περὶ τούτου ἀπόφασις ἀνήκει εἰς τὸ Κράτος καὶ δὴ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δημοσίων Ἔργων.

Ἐπειδὴ κατὰ τῶν πράξεων ἢ ἀποφάσεων τοῦ ὡς ἄνω Ὑπουργείου, ἐπὶ θεμάτων σχεδίων πόλεων, ὁ νόμος προβλέπει τὴν ἄσκησιν ἐνδίκων μέσων, διὰ τῶν ὁποίων ὁ Δῆμος δύναται, κατὰ νόμιμον τρόπον, νὰ ἐκδηλώνῃ τὴν ἀντίθεσίν του πρὸς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργείου, ἡ κατ' ἄλλον δὲ τρόπον καὶ δὴ ἡ διὰ συγκροτήσεως παρ' αὐτοῦ συλλαλητηρίου ἐκδήλωσις τῆς ἀντιθέσεως αὐτοῦ, δὲν παρίσταται σύννομος.

Ἐπειδὴ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, διὰ τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεώς του, περὶ συγκροτήσεως συλλαλητηρίου, ὁδηγούσης τῆς ἀποφάσεώς του ταύτης σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ εἰς ἐξέγερσιν τοῦ Λαοῦ καὶ δημιουργίαν ζητημάτων δημοσίας τάξεως ὑπερέβη τὴν ἑαυτοῦ ἁρμοδιότητα καὶ τούτῳ τῷ λόγῳ αὕτη ἀκυρωτέα τυγχάνει,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΜΕΝ

Ἀκυροῦμεν τὴν ὑπ' ἀριθμ. 645) 1963 ἀπόφασιν τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου, διὰ τοὺς ἐν τῷ σκεπτικῷ τῆς παρούσης ἐκτιθεμένους λόγους, ἤτοι ὡς ληφθεῖσαν καθ' ὑπέρβασιν τῆς ἁρμοδιότητος αὐτοῦ καὶ συνεπῶς κατὰ παράβασιν νόμου.

Ἡ παροῦσα κοινοποιηθήτω εἰς τὸν κ. Δήμαρχον Πατρέων, ἐπὶ ἀποδεικτικῷ Παραλαβῆς.

Ὁ Νομάρχης
Παῦλος Παπαγεωργίου»

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗ ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ, ΕΤΟΝΙΣΕΝ, ΑΛΛΑΓΗ ΝΟΟΤΡΟΠΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΩΝ ΔΙΑ ΝΑ ΛΥΘΗ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

χήν μας, ὅμως, ποὺ ἐντὸς τριῶν ὡρῶν φθάνει κανεὶς εἰς τὸ Λονδῖνον, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ πολίτης ὁ ὁποῖος νὰ εἶναι μόνον μὲ αὐτὸ ἱκανοποιημένος. Ἔχει δίκηο νὰ ἔχῃ περισσοτέρας ἢ μεγαλυτέρας ἀξιώσεις. Ἔχει δίκηο νὰ ζητήσῃ διὰ τὸν ἑαυτόν του μεγαλύτερην ἱκανοποίησιν διὰ τὰ οἰκονομικά του αἰτήματα, μεγαλύτερην ἄνεσιν, μεγαλυτέραν εὐημερίαν καί, ἐπὶ πλέον, νὰ ἐξασφαλίσῃ κοινωνικὴν ἰσότητα καὶ δικαιοσύνην. Καὶ τότε μόνον ὁλοκληροῦται ἡ πραγματικὴ ἔννοια τῆς Δημοκρατίας.

ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΘΗ

Αὐτὸ ἀγαπητοί μου φίλοι, ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς τονίσω. Ἔφθασε δὲ ἡ Ἑλλὰς σήμερον εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο, τὸ μεταίχμιον, ποὺ, ἂν καὶ ἡνωμένοι ὁλόκληροι μὲ ἕνα πνεῦμα καὶ μίαν ψυχήν, μὲ ἕνα βεβαίως σκοπὸν ἀντικειμενικόν, μὲ γνῶσιν, μὲ σχέδιον, μὲ φαντασίαν, μὲ θάρρος καὶ μὲ τόλμην, δὲν προχωρῇ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸ οἰκονομικόν της πρόβλημα, κινδυνεύει, πράγματι, νὰ ἀντιμετωπίσῃ, ἀντὶ ἕνα καλὸν μέλλον, ἕνα ἀπὸ τὰ χειρότερα, τὰ ὁποῖα εἶδε ποτὲ στὴ ζωή της.

Συνηνώθημεν μὲ ἄλλα κράτη τῆς Εὐρώπης, μὲ ἄλλους ἑταίρους, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀφαντάστως περισσότερον ἡμῶν οἰκονομικῶς καὶ κοινωνικῶς ἀνεπτυγμένοι. Ἐὰν ἐντὸς μιᾶς δεκαετίας, ἐννέα ἐτῶν — διότι τὸ ἕνα ἔτος ἀπωλέσθη — δὲν τοὺς ἔχωμεν φθάσει, τότε διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ζωήν μας, θὰ κινδυνεύσῃ τὸ Ἔθνος νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἀντὶ ὡς τώρα τὴν ἀφομοίωσιν, αὐτὸ νὰ ἀφομοιωθῇ. Γύρω μας εἶναι λαοί, τῶν ὁποίων δὲν πρέπει νὰ ὑποτιμήσωμεν τὰς δυνάμεις των, λαοὶ οἱ ὁποῖοι προοδεύουν. Ἀλλοίμονον ἐὰν ἡμεῖς περιμένομεν χωρὶς νὰ προοδεύωμεν ἔτι περισσότερον αὐτῶν. Σᾶς δίδω ἕνα ζωντανὸ παράδειγμα. Σᾶς ὑπενθυμίζω ὅτι πρὸ 29 περίπου ἐτῶν, ὅταν ἐγένετο διὰ πρώτην φορὰν ἡ Βαλκανιὰς εἰς τὰς Ἀθήνας, ἡ Ἑλλὰς συνεκέντρωνε μόνη τόσους βαθμοὺς, ὅσα ὅλα τὰ ἄλλα Βαλκανικὰ κράτη μαζί. Καὶ σήμερα — εἶναι ντροπὴ νὰ τὸ λέγωμεν — μὲ τὴν προσπάθειαν, μὲ τὰ Πρό - Πό, μὲ τὴν φορολογίαν, μὲ ὅσα γίνονται, ἀγωνιζόμεθα διὰ τὴν τελευταίαν θέσιν. Ἰδοὺ πόσον εἴμεθα καθυστερημένοι.

Ἀνέφερα τὸν ἀθλητισμὸν ὄχι μόνον, διότι εἶμαι ὑπερήφανος ὅτι εἰς τοὺς κόλπους τῶν στενοτέρων μου συνεργατῶν συμπεριλαμβάνω νέους ἀνθρώπους καὶ ἀγωνιστὰς καὶ ἀθλητάς, ἀλλὰ ὡς παράδειγμα.

Η ΠΑΙΔΕΙΑ

Αὐτό, τὸ ὁποῖον συμβαίνει εἰς τὸν ἀθλητισμὸν ὡς κλασσικὸν παράδειγμα, δύναται κάλλιστα νὰ συμβῇ — καὶ ἐνδεχομένως συμβαίνει — εἰς ἄλλους τομεῖς τῆς οἰκονομικῆς δράσεως, τῆς κοινωνικῆς καὶ τὸ χειρότερον ἀπὸ ὅλας τῆς ἐκπαιδευτικῆς. Διότι καμμία οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις δὲν δύναται νὰ γίνῃ, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ Κράτος, ἀλλὰ καὶ καμμία οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἔμψυχον ὑλικόν. Καὶ ἔμψυχον ὑλικὸν προϋποθέτει παιδείαν.

Ἀκολούθως ὁ κ. Μαρκεζίνης ἐτόνισεν ὅτι ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν μεγάλης καθυστερήσεως τῆς χώρας μας τὸ γεγονὸς ὅτι φοιτοῦν εἰς ξένα Πανεπιστήμια τόσοι Ἕλληνες φοιτηταὶ ὅσοι καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ ὅτι 4—5 ἢ καὶ 7 χιλιάδες ὑποψήφιοι φοιτηταὶ, διαγωνίζονται διὰ τὴν κατάληψιν 300 ἢ 400 θέσεων.

Πρέπει, ἐτόνισε, νὰ συνεννοηθῶμεν ὅλοι εἰς τὴν προσπάθειαν συγχρονισμοῦ τῆς Παιδείας καὶ ὑπενθύμισε σχετικῶς, ὅτι πρὸ ἐτῶν εἶχε ζητήσει τὴν ἵδρυσιν ὄχι μόνον τρίτου Πανεπιστημίου, ἀλλὰ καὶ τετάρτου καὶ πέμπτου.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ κ. Μαρκεζίνης εἰδικῶς, παρέπεμψεν εἰς τὸν ἐν Πάτραις ἐκφωνηθέντα λόγον του τῆς 17ης Μαρτίου 1957 εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ δημοτικοῦ θεάτρου, εἰς τὸν ὁποῖον εἶχε τονίσει ὅτι ἡ Ἑλλὰς βαδίζει πρὸς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Κοινὴν Ἀγορὰν καὶ ὀφείλει ἐγκαίρως νὰ προσαρμοσθῇ πρὸς τὴν νέαν αὐτὴν πραγματικότητα. Καὶ ταῦτα ἔλεγεν ἕνα ἔτος πρὸ τῆς συμφωνίας τῆς Ρώμης, προτοῦ δηλαδή, πραγματοποιηθῇ ἡ Κοινὴ Ἀγορά, ὅτε οὐδεὶς ἐκ τῶν τότε κυβερνώντων, εἶχε συλλάβει τὴν ἀξίαν, ἀλλὰ ἐσπατάλουν χρόνον καὶ φαιάν, ἀνύπαρκτον οὐσίαν περὶ τοῦ ἐὰν θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἕνωσις.

«Ἐγὼ τότε ἔλεγον, προσέθεσεν ὁ κ. Μαρκεζίνης, ὅτι πρέπει νὰ σπεύσωμεν νὰ εἴμεθα ἐκ τῶν πρώτων ἑταίροι καὶ νὰ σπεύσωμεν ταχύτατα νὰ προσαρμόσωμεν τὴν οἰκονομίαν εἰς τὰ ἀνταγωνιστικὰ ἐκεῖνα ἐπίπεδα, μὲ τὰ ὁποῖα ἡ Ἑλλὰς θὰ δυνηθῇ νὰ ἐπιβιώσῃ μὲ τοὺς ἄλλους οἰκονομικοὺς συνεταίρους».

Ὁ κ. Μαρκεζίνης κατελόγισεν εὐθύνας ὅτι ἀπωλέσθησαν ἄπρακτα ὀκτὼ ὁλόκληρα χρόνια, καὶ ἐν ἔτος ἀφ' ὅτου εἰσήλθομεν εἰς τὴν Κοινὴν Ἀγορὰν. Ἐὰν ἀπολεσθοῦν καὶ τὰ ὑπόλοιπα χρόνια, τότε συμφορὰ τῆς Ἑλλάδος.

Ἀφωπλίσθησαν ἤδη τὰ 5)6 ἀνδρῶν τῶν ΤΕΑ

δηλοῖ ὁ ὑπουργὸς Ἐθν. Ἀμύνης

ΑΠΟΜΕΝΟΥΝ ΕΙΣ ΜΕΘΟΡΙΑΚΑΣ ΦΡΟΥΡΑΣ

Ο κ. ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΑΝΑΧΩΡΕΙ ΕΙΣ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 18.— Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Παπανικολόπουλος ἐδήλωσεν ὅτι ὁ ἀφοπλισμὸς τῶν ἀνδρῶν τῶν ΤΕΑ συνετελέσθη κατὰ τὰ 5)6, ὑπολείπεται δὲ νὰ ἀφοπλισθῇ μικρὸς ἀριθμὸς ταγμάτων τῆς παραμεθορίου περιοχῆς. Ἡ παράδοσις τῶν ὅπλων τῶν ταγμάτων αὐτῶν θὰ γίνῃ τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα βάσει τῶν ἐκδοθεισῶν σχετικῶν διαταγῶν, καθ' ὅσον τὰ τάγματα αὐτά, κείμενα εἰς τὴν παραμεθόριον περιοχήν, ἔχουν κυρίως ἀποστολὴν προκαλύψεως.

Πρὸς διακρίβωσιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀφοπλισμοῦ εἰς τὴν β' καὶ γ' ζώνην, ἀνεχώρησαν ἀξιωματικοὶ ὡς ἀπεσταλμένοι τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης, οἱ ὁποῖοι καὶ θὰ διενεργήσουν ἐπιτόπιον ἔρευναν καὶ θὰ ἀναφέρουν σχετικῶς εἰς τὸν κ. ὑπουργόν.

Ὁ κ. Παπανικολόπουλος προσέθεσεν ὅτι βάσει τῶν μέχρι τῆς στιγμῆς ληφθεισῶν ἀναφορῶν, ὁ ἀφοπλισμὸς ὑπῆρξεν ἀπόλυτος, ὁλόκληρος δὲ ἡ ἀφοπλισθεῖσα δύναμις τῶν ΤΕΑ ἐτήρησε πιστῶς τὰς ἐκδοθείσας διαταγάς, τὸ δὲ μέτρον ἔχει ἀποδώσει τοὺς ἐπιδιωκομένους δι' αὐτοῦ σκοπούς.

Ὁ ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης αὔριον τὸ ἀπόγευμα ἀναχωρεῖ εἰς περιοδείαν πρὸς διαπίστωσιν τῶν ἐκδοθεισῶν διαταγῶν περὶ ἀποχῆς τοῦ στρατεύματος ἀπὸ πᾶσαν πολιτικὴν ἐκδήλωσιν. Πρῶτος σταθμὸς τῆς περιοδείας του θὰ εἶναι ἡ Κοζάνη. Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Παπανικολόπουλος θὰ περιοδεύσῃ τὴν Κεντρικὴν καὶ Δυτικὴν Μακεδονίαν, θὰ ἐπανέλθῃ δὲ εἰς Ἀθήνας τὴν προσεχῆ Τετάρτην καὶ θὰ ἀναχωρήσῃ ἐκ νέου εἰς Θεσσαλονίκην τὴν προσεχῆ Παρασκευήν, προκειμένου νὰ παραστῇ εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῆς 28ης Ὀκτωβρίου.

Μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἑορτασμοῦ, ὁ κ. ὑπουργὸς θὰ συνεχίσῃ τὴν περιοδείαν του εἰς στρατιωτικὰς μονάδας.

Η ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΝ

ΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΑ

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ. (Τοῦ μονίμου συνεργάτου μας).— Ὁ ἐκλογικὸς ἀγὼν ἄρχισε ἔντονος, ἀλλὰ χωρὶς ὀξύτητες καὶ ἀκρότητες. Κυρίως, ἡ πάλη θὰ διεξαχθῇ μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων τῆς ΕΡΕ κ. κ. Γερ. Μεταξᾶ καὶ Χαρ. Μεσσάρη καὶ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου κ. κ. Εὐάγ. Δενδρινοῦ καὶ Χαρ. Ρουχωτᾶ. Ὁ συνδυασμὸς τῆς ΕΔΑ περιλαμβάνει τοὺς κ.κ. Νικ. Δρόσον, ἔμπορον ἐκ Θηναίας, καὶ Σταμ. Καββαδίαν, δικηγόρον, ἐξ Ἐρύσσου, τῶν δὲ Προοδευτικῶν τὸν κ. Διον. Δρακονταειδῆν, δημοσιογράφον ἐκ Πάλλης, καὶ τὸν κ. Νικ. Βιβιτσιάνον, ἰδιωτικὸν ὑπάλληλον ἐκ Καστοῦ.

Δεδομένου ὅτι μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων τῆς Ἑνώσεως Κέντρου κ. κ. Ρουχωτᾶ καὶ Δενδρινοῦ μεσολαβεῖ ἀγεφύρωτον χάσμα ἐχθρότητος, οἱ ψῆφοι τοῦ Κέντρου θὰ διχασθοῦν. Ὅσον διὰ τὸν συνδυασμὸν τῆς ΕΡΕ, θεωρεῖται βεβαία δι' ἕκτην φορὰν ἡ ἐκλογὴ τοῦ κ. Γερ. Μεταξᾶ καὶ οἱ Ληξουριῶτες ὁπωσδήποτε θὰ ὑποστηρίξουν τὸν πρωτοεμφανιζόμενον πολιτευτὴν τους κ. Χαράλ. Μεσσάρην.

Ἔχοντες, λοιπόν, ὑπ' ὄψιν τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν τοῦ 1958 καὶ 1961 καὶ τὸ ὅτι ρεύματα μεταστροφῶν δὲν ὑπάρχουν εἰς τὸν νομόν μας, συμπεραίνομεν ὅτι ἡ ΕΔΑ θὰ συγκεντρώσῃ καὶ πάλιν 4—5 χιλιάδας ψήφους, οἱ Προοδευτικοὶ περὶ τοὺς χιλίους καὶ αἱ ὑπόλοιποι 25 χιλιάδες περίπου θὰ μοιρασθοῦν μεταξὺ τῆς ΕΡΕ καὶ τῆς Ε. Κ. Καὶ ἡ μὲν ΕΡΕ ἐκ τῆς πρώτης κατανομῆς ἐξασφαλίζει μίαν ἕδραν διὰ τοῦ κ. Γερ. Μεταξᾶ, τὴν δὲ δευτέραν θὰ καταλάβῃ ἢ ὁ κ. Δενδρινὸς ἢ ὁ κ. Ρουχωτᾶς ἀπὸ τὸ Κέντρον, ἢ ἡμπορεῖ καὶ ὁ κ. Μεσσάρης ἀπὸ τὴν ΕΡΕ, διότι ἡ ἐμφάνισις τοῦ νέου τούτου πολιτευτοῦ ἔχει εὐμενεστάτην ἀπήχησιν, διὰ τὴν μόρφωσιν, σεμνότητα καὶ τὸ ἤθος του.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΟΥΝΑΣ

Ο κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΕΠΑΝΗΛΘΕ ΧΘΕΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΕΝΤΑΥΘΑ ΕΚΛ. ΚΕΝΤΡΟΥ ΤΗΣ Ε. Κ.

ΑΘΗΝΑΙ, 18. Σήμερον (χθὲς) τὸ ἀπόγευμα ἀφίκετο ἐνταῦθα ἀεροπορικῶς ἐξ Ἀλεξανδρουπόλεως ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου κ. Παπανδρέου.—

Ὁ κ. Παπανδρέου ἐδήλωσεν, ὅτι ἡ «Βόρειος Ἑλλὰς ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ἱστορικὴν θέσιν της, πρωτοπόρος τῆς Δημοκρατίας».

Τὴν 8ην μ. μ. σήμερον θὰ τελεσθοῦν τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Πάτραις καὶ παρὰ τὴν πλατεῖαν Γεωργίου ἐκλογικοῦ κέντρου τῆς Ἑνώσεως Κέντρου.

Κατὰ τὰ ἐγκαίνια, θὰ ὁμιλήσῃ ὁ πρόεδρος τῆς νομαρχιακῆς ἐπιτροπῆς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου νομοῦ Ἀχαΐας κ. Ἀνδρ. Βουρνᾶς καὶ θὰ ἀπευθύνουν χαιρετισμὸν οἱ ὑποψήφιοι τοῦ συνδυασμοῦ Ἀχαΐας τῆς Ἑνώσεως Κέντρου.

Η ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ ΑΠΟΜΥΖΑ ΤΟ ΕΘΝΟΣ

«Ὅπως εἶπα, οἱ Ἕλληνες θὰ μεταναστεύουν μὲ ρυθμὸν ἀσύλληπτον εἰς τὴν σημερινὴν φαντασίαν. Ἡ Ἑλλὰς θὰ μεταβληθῇ εἰς θέρετρον καὶ γηροκομεῖον, λόγῳ τοῦ λαμπροῦ κλίματός της, διὰ τοὺς πλουσίους τῆς Εὐρώπης. Οἱ Ἕλληνες θὰ γίνουν λαὸς διασπορᾶς καὶ τὸ ὄνομα Ἑλλὰς θὰ μείνῃ γεωγραφικὸς ὅρος ἢ ἁπλῶς μόνον ἰδέα.

Εἶναι δυνατὸν νὰ φαντασθῶ σᾶς καὶ ἰδίως τοὺς νέους ἀνθρώπους, νὰ μὴ ἀντιδράσουν ἔστω καὶ τὴν ὑστάτην ὥραν εἰς αὐτὴν τὴν Ἐθνικὴν Σταυροφορίαν, εἰς αὐτὸν τὸν ἐθνικὸν συναγερμόν, διὰ νὰ γίνῃ ὅ,τι δύναται νὰ γίνῃ τὴν ὑστάτη ὥραν διὰ νὰ μὴ ἀπολέσωμεν τὴν μάχην; (Χειροκροτήματα). Εἶναι δυνατὸν ὅλοι σας, ἀνεξαρτήτως ἐὰν ἀνήκετε εἰς τοὺς Προοδευτικοὺς ἢ εἰς τὰ ἄλλα κόμματα, νὰ μὴ ἀξιώσετε ἀπὸ ὅσους θὰ σᾶς ὁμιλήσουν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐξώστου, νὰ σᾶς εἴπουν, ὄχι μὲ ἁπλᾶς ὑποσχέσεις, πῶς βλέπουν τὸ θέμα, ἐὰν τὸ βλέπουν; Εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ θέλετε νὰ ἀγωνισθῆτε διὰ νὰ διατηρήσετε τὴν πραγματικὴν σας ἐλευθερίαν ὡς Ἕλληνες;».

Ἀκολούθως ὁ κ. Μαρκεζίνης εἶπεν ὅτι ἔχει πλήρες σχέδιον πρὸς ὀργάνωσιν Κράτους μὲ τὰς σημερινὰς ἀνάγκας, Κράτους.

—Πρέπει νὰ γίνῃ, εἶπεν, ἀναπροσαρμογὴ μισθολογίου τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, πρόβλεψις βαρυτάτων στρατιωτικῶν δαπανῶν ἄνευ ὑπολογισμοῦ ξένης βοηθείας καὶ ν' ἀντιμετωπισθοῦν τὰ προβλήματα τῆς ἐξόχου Χωροφυλακῆς καὶ τῆς λαμπροτάτης Ἀστυνομίας Πόλεως.

Ἐπίσης ὡμίλησεν ἐπὶ τοῦ σχεδίου του ἐνιαίας ὀργανώσεως τῆς ὑγιειονομικῆς περιθάλψεως τοῦ λαοῦ.

Ἐπεξετάθη ἐν συνεχείᾳ, εἰς τὰ προβλήματα τῶν διαφόρων κοινωνικῶν τάξεων, ἐμπόρων, βιομηχάνων, ἐργατῶν, ὑπαλλήλων καὶ ἀγροτῶν, εἰς τὸ ὄνομα τῶν ὁποίων εἶπεν, ὁμνύμεν, ἀλλὰ δὲν γνωρίζω τί πράττομεν ὑπὲρ αὐτῶν. Καὶ ἐτόνισεν ὅτι παρίσταται ἀνάγκη ἐνιαίας ἀντιμετωπίσεως τῶν προβλημάτων.

Πρέπει, εἶπεν, ν' ἀντιληφθῶμεν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἀντιμετωπίζει ἕνα πόλεμον ἐπὶ οἰκονομικοῦ πεδίου καὶ ἡ μάχη αὐτὴ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς εὐημερίας δὲν ἠμπορεῖ νὰ δοθῇ ἀπὸ ἕνα κόμμα, ἀλλὰ ἀπὸ μίαν κοινὴν προσπάθειαν ὅλων τῶν Ἑλλήνων, ὅπου καὶ ἂν ἀνήκουν, ἐμπνευσμένοι, συντονισμένοι εἰς μίαν προσπάθειαν, μὲ ἕνα σχέδιον, εἰς ἕνα σκοπόν. Ὅταν ὅλα αὐτὰ τεθοῦν εἰς τὸν δρόμον των, δύνασθε νὰ κοιμᾶσθε ἥσυχοι. Ἄλλως, εἶναι πλάνη.

Περαιτέρω, εἶπεν, ὅτι διὰ τῶν ἐκλογῶν τῆς 3ης Νοεμβρίου δὲν θὰ λυθῇ τὸ ἐθνικὸν πρόβλημα, ἐὰν πρόκειται νὰ γίνῃ μόνον ἀλλαγὴ προσώπων. Χρειάζεται ἀλλαγὴ νοοτροπίας καὶ μεθόδων. Χρειάζεται νὰ ἔλθουν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν νέα πρόσωπα διὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν μὲ φαντασίαν καὶ τόλμην τὴν πραγματικότητα τοῦ μεσοῦντος 20οῦ αἰώνος. Ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ ἠγηθοῦν κινήσεως καὶ δράσεως οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν ὅτι σήμερον ὁ κόσμος δὲν πηγαίνει ὄχι κὰν μὲ αὐτοκίνητα, ἀντὶ μὲ τὸν ἀραμπᾶ, ἀλλὰ πηγαίνει μὲ ἀεριοθούμενον, τοῦ ὁποίου τὸ σημερινὸν μοντέλο θὰ εἶναι ἀπηρχαιωμένον αὔριον. Ἐὰν δὲν δώσωμεν αὐτὸν τὸν ρυθμόν, ἡ ἑλληνικὴ ὑπόθεσις εἶναι χαμένη.

Ἀκολούθως ὁ κ. Μαρκεζίνης, ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην νὰ ἀφυπνισθῇ τὸ ἔθνος διὰ τὴν μεγάλην αὐτὴν προσπάθειαν, χάριν τῆς οἰκονομικῆς ἐνότητας καὶ εὐημερίας τοῦ Ἔθνους, τῆς δικαίας κατανομῆς τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, ὥστε ὅλοι οἱ Ἕλληνες νὰ αἰσθάνωνται ὅτι γεννῶνται ἴσοι καὶ ἀποθνήσκουν ἴσοι, διαφέροντες μόνον εἰς ὅσα χαρίσματα ἡ φύσις ἐπροίκισεν ἕκαστον».

—Σᾶς ἀμιλῶ, ἐτόνισε, μὲ πνεῦμα ἀγωνιστοῦ καὶ ἐπαναστάτου, ἀλλὰ εἰρηνικοῦ ἐπαναστάτου, διότι ὁ τόπος δὲν ἔχει περιθώρια διὰ νὰ ὑποστῇ ἀλλαγὴν αἱ ἀναταραχάς, μὲ ἀντιδράσεις καὶ μὲ σκληρότητας. Δὲν ὑπάρχουν περιθώρια. Ἡ ἐπανάστασις πρέπει νὰ εἶναι καθ' ὅλα εἰρηνική. Ἡ ἀλλαγὴ πρέπει νὰ εἶναι ἀποφασιστική, μὲ ἡσυχίαν, μὲ ἠρεμίαν, μὲ ἐξασφάλιση τῆς σταθερότητος ἐκείνης, ἡ ὁποία δὲν ἔγκειται μόνον εἰς τὴν τυπικὴν μορφὴν μιᾶς μονίμου κυβερνήσεως, ἀλλὰ εἰς τὴν πραγματικὴν σταθερότητα.

Σταθερότης τῆς Δημοκρατίας, σημαίνει ὁμαλὴ ἐναλλαγὴ κυβερνήσεων. Σταθερότης εἰς τὴν οἰκονομίαν σημαίνει ὄχι στατιστικάς, ἀλλὰ γνῶσιν τοῦ ἐργαζομένου ὅτι ἡ αὔριον θὰ εἶναι ὅπως καὶ ἡ σήμερον. Ὅταν ὅλα τὰ πράγματα κυμαίνωνται καὶ κινοῦνται, δὲν δυνάμεθα νὰ λέγωμεν ὅτι ἔχομεν σταθερότητα.

Δώσατέ μας κάποτε τὴν Ἐξουσίαν διὰ ν' ἀντιμετωπίσωμεν τὴν πραγματικότητα. Δώσατέ μας κάποτε τὴν δύναμιν καὶ θὰ τὸ ἰδῆτε. Ὁσάκις ἔτυχεν ἡ εὐκαιρία αὐτή, τὰ ἐπιτεύγματά μας ἀποτελοῦν τοὺς τίτλους μας. Δὲν συνεδέσαμε τὸ ὄνομά μας μὲ κάτι, τὸ ὁποῖον νὰ μὴ παρέμεινεν. Εἶναι ἄλλο ζήτημα ἐὰν πολλὰς φορὰς δικό μας ἔργο, ἄλλοι τὸ ἐξεμεταλλεύθησαν. Εἶναι ἄλλο ζήτημα ἐὰν ἐχρειάσθη πολὺς καιρὸς διὰ νὰ τὸ ἀντιληφθοῦν.

Ἀπὸ ποῦ νὰ ἀρχίσω καὶ ποῦ νὰ τελειώσω; Ἀπὸ τὴν εἰρηνικὴν συνύπαρξιν, ἀπὸ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῆς οἰκονομίας, ἀπὸ τὸ φορολογικὸν ζήτημα; Μήπως ἀπὸ τὴν πόλιν σας δὲν ἀνέπτυξα τὸ 1957, ὅτι ὅλον ἐκεῖνο τὸ ἄρθρον τοῦ Συντάγματος περὶ ἰσότητος βαρῶν εἶναι κενὸς χάρτης ἄνευ περιεχομένου, διότι ὑπάρχουν 57 σελίδες ἑνὸς βιβλίου τετάρτου σχήματος μὲ ἀπαλλαγαὶ φορολογικαί; (Χειροκροτήματα). Δὲν εἶμαι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος πρῶτος διεκήρυξα τὴν ἀνάγκην ρωμαλεοτέρας μειώσεως τῆς φορολογίας; Καὶ εἶμαι ἐγὼ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος πρὸ ἑπταετίας, διεκήρυξα τὴν ἀνάγκην μειώσεως μέχρι 50% τῶν συντελεστῶν τῆς φορολογίας, ἀλλὰ χωρὶς ἀπαλλαγάς, πλὴν τῶν ἐπιβαλλομένων διὰ παραγωγικοὺς σκοπούς. Πιστεύων ὅτι οὕτω θὰ βαδίσωμεν πρὸς αὔξησιν εἰσοδήματος καὶ τῆς παραγωγικότητος, πράγμα τὸ ὁποῖον ἤδη ἀναγνωρίζουν μεγάλα καὶ ἀνεπτυγμένα κράτη, ὅπως ἡ Ἀγγλία, Ἡν. Πολιτεῖαι κ.ἄ.

Δὲν σᾶς τὰ λέγω αὐτὰ διὰ νὰ κάνω τὸν προφήτην, ἀλλὰ διὰ νὰ σᾶς πείσω ὅτι ἀγωνίζομαι μὲ πάθος ὄχι διὰ νὰ